

ἄς βουλοῦσαν μὴ πάντων, δυναμῶσαν δὲ Ἀ
 πείλεισα τούτων [αὐτὸν κατελέην.] καὶ τὰ
 πάλαι τὴν δημοκρατίαν δὲ γυγνόμενα τὴν
 τελευτήσαν, τυραννικὰ πάντα γυμναστικα-
 τία [τε] ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἢ ἐξαρχέλωσι καὶ
 τῶν αἰσθητῶν καὶ δούλων αἰσῆσι, διὰ τὴν αὐ-
 τῶν ἀπίαν οὐτε γὰρ ὀφθαλμοῦσι οἱ δούλοι
 καὶ αἱ γυναικες τοῖς τυράννοις. δημοκρασι-
 τας τε ἀναγκάστον ὄνους εἶναι καὶ τῆς τυραννί-
 σι, καὶ τῆς δημοκρατίας, καὶ γὰρ ὁ δήμος εἶναι
 βούλεται μόναρχος. διὸ καὶ ὁ κόλαξ παρὰ
 ἀμφοτέροις ἐντιμος· παρὰ μὲν τοῖς δῆμοις,
 ὁ δημοαρχός· ἐστὶ γὰρ ὁ δημοαρχός, τῆς δήμου
 κόλαξ· παρὰ δὲ τοῖς τυράννοις, οἱ ταπεινῶς
 ὀμολοῦντες ὅτι ἐγγὺν καλακίαι, καὶ γὰρ
 διὰ τὴν τοῦ πονηροῦ φίλον ἢ τυραννικῶς καλακί-
 ὀμῶμεν γὰρ χείροισι· τῶν δὲ οὐδὲν ἀειεῖς
 σπουδῆς φρονίμα ἔχον ἐλδύεσθαι· ἀλλὰ φι-
 λουσι οἱ ὀφεικῆς, ἢ οὐ καλακίαισι. καὶ
 χησίοι οἱ πονηροὶ εἰς τὰ πονηρὰ· ἢ ἢ γὰρ
 ὁ ἦλος, ὅτι περὶ ἢ παρομιμία. καὶ τὸ μηδὲν χεί-
 ρειν σμενῶ, μηδὲ ἐλευθερῶ, τυραννικῶν ἀυ-
 τῶν γὰρ εἶναι μόνον ἀξιοὶ τοῦτον ὁ τυραννός·
 ὁ δὲ ἀπὸ σμενῶν ἡδύς καὶ ἐλευθερίας ἀζων
 ἀφαιρεται τὴν ἀφροσύνην καὶ τὸ δεσποτικόν
 τῆς τυραννίδος. μισοῦσιν οὖν ὡς περὶ κατα-
 λόντας τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ χησῆσαι συσί-
 τοις καὶ σιωπημερευτῆς ξενικοῖς μῆλλον ἢ
 πολιτικοῖς, τυραννικῶν ὡς εἶδον μὲν, πολέμους,
 τοῖς δὲ ἢ ἐκ ἀπὸ τοῦ οὐδὲν. ταῦτα καὶ τὰ τοι-
 αῦτα, τυραννικὰ μὲν καὶ σωτήρια τῆς ἀρχῆς·
 οὐδὲν δὲ ἢ ἀλλεῖται μοχθηρίας· ἐστὶ δὲ, ὡς εἶ-
 πέν, πάντα ταῦτα περιελημμένα περὶ τὴν
 εἶδον. σοχίζεται γὰρ ἢ τυραννίς τοῦτον ἐνός
 μὲν, τῶν μικρὰ φρονεῖν τοῖς ἀρχαῖοις· οὐδὲν
 γὰρ ἀμικροψυχῶς ὀφθαλμοῦσι. δευτέρου
 δὲ τῶν διαπερὶν ἀλλήλοισι· οὐ καταλύεται γὰρ
 πρὸς τὸν τυραννίς, ἢ τῶν περὶ τοῖς σί-
 αῖται· διὸ καὶ τοῖς ὀφεικῆσι πολέμοισιν, ὡς
 βλαβεροῖς πρὸς τὴν ἀρχὴν· οὐ μόνον διὰ
 τὸ μὴ ἀξιοῦν ἀρχεῖν δεσποτικῶς, ἀλλὰ
 καὶ διὰ τὸ πρὸς καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἄλ-
 λοῖς εἶναι, καὶ μὴ καταρροῦν, μὴ τε ἑαυτῶν,
 μὴ τε τῶν ἄλλων. πέπον, δὲ, ἀδωμία τῶν
 παραγμάτων· οὐδέτις γὰρ ὀφθαλμοῖς ἀλυ-
 νάτοις· ὡς τε οὐδὲ τυραννίδε καταλύειν, μὴ
 δυνάμειος ἀναρχύσης· εἰς οἷς μὲν οὐδὲ ὄροι
 τυραννίδος ὄντες· πάντα γὰρ ἀναρχοῖς τῆς
 ἀρχῆς τῶν ἀρχαῖοις πρὸς ταῦτα τῶν ὑποθέσεως

quasi velint omnes, possint autem maxi-
 me amici eum subvertere. Et quæ sunt
 circa ultimam popularem gubernatio-
 nem, tyrannica sunt omnia: ut potentia
 mulierum domini, quod reuelent vitiorum
 secreta. & manumissio seruorum eadem
 de causa. non enim insidiantur ferui &
 mulieres tyranno, & si prosperè degant,
 necesse est beneuolos fore, & erga tyran-
 nidem, & erga popularem statum. nam &
 populus dominus esse vult. Ex quo fit ut
 adulatōres apud utrosque in honore ha-
 beantur. est enim qui populum colit &
 ducit, populi adulator. Tyrannorum verò
 qui assentando conuersatur: quod est o-
 pus adulatoris, nam propter hoc prauos a-
 micos habent tyranni, quòd adulationi-
 bus gaudent. Id autem nemo faceret qui
 mentem haberet libero homine dignam:
 sed amant boni viri, vel non adulantur,
 sed vtiles prauis ad praua: clauus enim cla-
 uo, ut dicitur proverbiū. Nullo quidem
 honesto, nullòque libero delectari, tyran-
 nicum est. se enim solum esse talem, putat
 tyrannus. Qui autem subditorum vel ho-
 nestati student, vel libertati minuere ex-
 cellentiam & præminentiam tyranni vi-
 dentur. Oderunt ergo illos tyranni, tan-
 quam euertores potestatis suæ. Peregrinos
 etiam in conuiuia & familiarem usum
 magis recipere quàm ciues, tyrannorum
 est: quasi illos quidem habeant hostes, hos
 verò non aduersantes. Hæc & huiusmodi
 à tyrannis fiunt pro dominatione retinē-
 da, nec quicquam omittunt prauitatis.
 Sunt autem (ut ita dixerim) hæc omnia
 tribus speciebus comprehensa. Tria enim
 coniectat tyrannus. Vnum, ut animos im-
 minuat ciuium, nemo enim parui animi
 contra tyrannum infurgit. Secundum, ut
 ciues inter se diffidentes reddat. non e-
 uertitur enim tyrannus, nisi ciuium aliqui
 inter se fidem habeant, quapropter & bo-
 nos viros persequitur, quasi pestiferos &
 aduersarios dominationi suæ, non solum
 quia non acquiescunt in seruitute viuere,
 verum etiam quia fides eis & inter se, &
 ab aliis plurima adhibetur, neq. accusant
 alios, neque ipsi inter se accusantur. Ter-
 tium, impotentia agendi, nemo enim sibi
 impossibilia aggreditur: itaque neque ty-
 rannidem tollere, si potentia desit. Ad
 quos ergo fines referantur tyrannorum
 consilia, tres isti sunt. Ad has enim suppo-
 sitiones tyrānica redigi possunt vniuersa,